Ruxi

după Matthew Lipman

-Delimitarea textului în fragmente logice.Planul simplu de idei -

Vineri dimineață am plecat la Grădina Zoologică. Ajunși acolo, domnul învățător ne-a spus că mai întâi vom vizita păsările. Ne-am dus într-un cort uriaș care semăna cu o plasă mare întinsă pe niște prăjini și am văzut o sumedenie de păsări cu penaj multicolor.

Jeni nu se putea desprinde de lângă un papagal mare și bătrân. Radu, care se uita la un cârd de flamingo stând într-un picior, a început și el să stea la fel.

IDEEA PRINCIPALĂ:

Isabela și cu mine l-am zărit pe Victor pe alee și ne-am luat după el pe furiș, ca să nu ne vadă. A ajuns într-un loc împrejmuit cu un gard, s-a oprit și s-a lipit cu obrazul de sârmă.

La început, nu ne-am dat seama la ce se uita. Pe urmă am văzut că era un pui de girafă. Îi tremurau genunchii și se uita puțin cruciș. Abia se ținea pe picioare.

IDEEA PRINCIPALĂ :

Girafa se apropie de Victor, care întinse mâinile spre ea. Puiul nu se supără. Veni din ce în ce mai aproape, până ajunse lângă el.

Își întinse gâtul și-și frecă botul de fruntea lui Victor. Avea botul umed și Victor se alese cu o pată pe frunte. Pe urmă, puiul de girafă se dădu înapoi, fără să-și ia ochii de la Victor. Și știți ce a făcut Victor? Chiar l-am auzit! Vorbea cu girafa. I-a spus foarte încet: *Ești... atât de frumoasă!*

Puiul a luat-o la fugă, iar Victor se întoarse la grup.

Puteți să vă închipuiți că atâția ani n-a scos un cuvânt și când a reușit, în sfârșit, s-a adresat unei girafe! Unei girafe! Nici nu știți de câte ori am încercat să-l fac să vorbească și n-a vrut. Și pe urmă îi spune tocmai unei girafe că e frumoasă!

IDEEA PRINCIPALĂ :

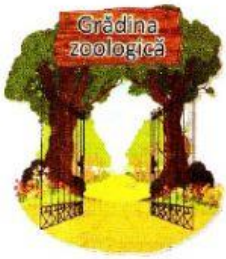

Clasa era gata să înceapă a doua parte a vizitei la Grădina Zoologică. Voiam să văd dacă Victor va răspunde dând din cap sau vorbind, așa că i-am spus:

– Victor, ți-ai găsit creatura misterioasă?

– Da, mi-a răspuns el!

– Victor! am strigat eu, vorbești!

A dat din cap, însă fără să se uite la mine – se uita la ursulețul panda. Asta m-a cam necăjit, așa că i-am spus:

– Victor, ce te-a făcut să nu mai vorbești?

– Cu animalele am vorbit mereu, mi-a răspuns el.

– Aha! Deci, cu oamenii n-ai putut să vorbești! Dar de ce?

– Eeei, orice aș fi spus, nu avea nicio importanță.

IDEEA PRINCIPALĂ:

Apoi, a plecat să se uite la zebre. Îmi părea bine că Victor începuse să vorbească din nou. Îmi părea bine și că eu eram cea căreia i se adresase. Adică, eram prima după girafă.

IDEEA PRINCIPALĂ: